

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/77/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5808010286
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Polka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5808010286.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a JUDr. Moniky Liptákovej, na neverejnom zasadnutí konanom 27. novembra 2018 prejednal odvolanie podané obžalovaným D. C., nar. X.X.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 4T/51/2008-488 zo dňa 24.4.2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. c) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Námestovo, č.k. 4T/51/2008-488 zo dňa 24.4.2018.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v r a c i a okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, č.k. 4T/51/2008-488 z 24.4.2018, bol obžalovaný D. C. uznaný za vinného, že:

„v čase od presne nezisteného dňa v roku 2005, jesene, do 31.12.2006, v okrese Tvrdošín a na iných miestach, neustále pod hrozbou zabitia a ublíženia na zdraví opakovane požadoval rôzne finančné prostriedky od E. U., v rámci toho:

- presne nezisteného dňa na jeseň roku 2005, z Tvrdošína, žiadal od poškodeného telefonicky 50.000,- Sk s vyhrážkou „keď nedonesieš, tak budeš v piči“, načo mu E. U. ešte v ten istý deň odovzdal požadované peniaze v Dolnom Kubíne na parkovisku za benzínovou pumpou Slovnaft,

- presne nezistený deň v roku 2005 z doposiaľ nezisteného miesta, po dvoch až troch dňoch po predchádzajúcej udalosti telefonicky nakontaktoval E. U. s tým, že to bude trochu drahšia káva, že treba ešte 150.000,- Sk, v ten istý deň prišiel na osobnom motorovom vozidle pre rodinný dom XXX v obci R. nad Z., E. U. k nemu prisadol do vozidla, načo obvinený po slovách, že peniaze treba, vytiahol z odkladacieho priestoru miesta spolujazdca nestotožnenú pištoľ striebornej farby, natiahol záver, namieril ju na poškodeného a vyhrážal sa mu, že ak peniaze nedajú dokopy, najprv zabije priateľku poškodeného E. G., potom jeho a jeho rodinu, ďalej požadoval sumu 150.000,- Sk, ktorú finančnú čiastku odovzdal E. U. D. C. do troch dní na benzínovej pumpke v obci Sučany,

- presne nezistený deň začiatkom mája roku 2006 z doposiaľ nezisteného miesta telefonicky kontaktoval E. U. so slovami, že treba 300.000,- Sk na zaplatenie ďalších požiadaviek, potom sa s ním stretol na autobusovej stanici v Dolnom Kubíne, kde v osobnom motorovom vozidle E. U. požadoval od poškodeného 300.000,- Sk s tým, že má nabitú a zabije poškodeného aj jeho priateľku E. G., pričom v tom čase na neho mieril nestotožnenou pištoľou,

- presne nezistený deň v roku 2006, na druhý deň po predchádzajúcej udalosti, na benzínovej pumpke v obci Sučany, v osobnom motorovom vozidle E. U. mieril nestotožneným revolverom na E. U. a so slovami „Musíš doniesť peniaze a myslí na E.“ opätovne od neho požadoval 300.000,- Sk, ktoré mu na základe týchto hrozieb v presne nezistený deň E. U. odovzdal na železničnej stanici v obci Kral'ovany,

- dňa 06.12.2006 sa z nestotožneného miesta prostredníctvom doposiaľ nestotožnenej osoby s menom D. a prezývkou W. telefonicky spojil s E. U., ktorý sa nachádzal v obci R. nad Z. v rodinnom dome XXX a so slovami, že za nejaký problém, ktorý D. C. zobral na seba, tento požaduje za neho 200.000,- Sk,
- dňa 10.12.2006 sa telefonicky dohodol s E. U., že sa stretnú na parkovisku pred obcou Šútovo, po tom ako sa tam stretli si k nemu prisadol do jeho motorového vozidla, spoza pásu vytiahol revolver a priložil ho E. U. na krk so slovami „Spomeň si ako to bolo minule, tak stále je to tak“, pričom žiadal predtým požadovaných 200.000,- Sk, po ktorej hrozbe odišli do miesta trvalého bydliska E. U. v J., kde mu odovzdal 27.000,- Sk a počas cesty naspäť mu niekoľkokrát povedal, že zbytok peňazí do sumy 200.000,- Sk chce do konca roku 2006, pričom dňa 31.12.2006 v mieste bydliska D. C., mu E. U. odovzdal 180.000,- Sk,
čím celkovo spôsobil E. U., nar. XX.XX.XXXX, škodu vo výške 707.000,- Sk (23.468,10 eur),

čím spáchal zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. d) Tr. zák. Za to bol odsúdený podľa § 189 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 42 ods. 1 Tr. zák., s prihliadnutím na ustanovenia § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák., na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd zaradil obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste Okresného súdu Námestovo sp.zn. 4T/182/2008 zo dňa 12.5.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp.zn. 3To/135/2014 zo dňa 12.5.2016, výrok o treste Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 4T/78/07 zo dňa 22.8.2007, výrok o treste Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 2T/4/06 zo dňa 26.3.2008, výrok o treste Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 4T/93/07 zo dňa 14.7.2007, výrok o treste Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 9T/19/08 zo dňa 19.9.2007, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému E. U. škodu vo výške 707.000,- Sk (23.468,10 eur).

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 24.4.2018 (č.l. 481-484 súdneho spisu) vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a po poučení o opravnom prostriedku obžalovaný uviedol „zahlasujem odvolanie čo do výšky trestu“. Obhajca obžalovaného uviedol „zahlasujem odvolanie“ a prokurátor prehlásil, že sa vzdáva práva podať odvolanie.

Dňa 3.8.2018 súdu prvého stupňa bolo doručené odôvodnenie odvolania obžalovaného prostredníctvom obhajcu, ktorý uviedol nasledovné podstatné odvolacie argumenty:

„I.

Na pojednávaní dňa 24.04.2018 súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal moje vyhlásenie obžalovaného o tom, že som vinný zo spáchania skutku kladeného mi za vinu v obžalobe Okresného prokurátora zo dňa 26.03.2008 č. Pv 526/2008-22, ktorý sa kvalifikuje ako pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. d/ Trestného zákona.

Podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku súd vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o treste a ochrannom opatrení.

Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, že súd sa venuje napriek môjmu vyhláseniu z 21.02.2017 resp. 24.04.2018 o vine preukazovaniu viny a nie odôvodneniu, prečo uložil trest, ako je uvedený vo výroku a prečo zrušil len výrok o treste Okresného súdu Námestovo sp.zn. 4T/182/2008 zo dňa 12.05.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/135/2014 zo dňa 12.05.2016 a nie aj ďalšie rozhodnutia, ktorých skutky sú v súbehu so skutkami v tejto veci.

Výrok rozsudku Okresného súdu v Námestove č.k. 4T/51/2008-488 zo dňa 24.04.2018 o treste považujem za nespravodlivý, neprímerane prísny a v rozpore so základnými zásadami trestného práva, nakoľko som toho názoru, že okresný súd pri rozhodovaní o treste rozhodol nesprávne a nespravodlivo, nakoľko jeho rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutkového stavu. Napokon podľa môjho názoru súd nesprávne vyhodnotil existenciu viaccinného súbehu trestnej činnosti, za ktorú som bol odsúdený predchádzajúcimi rozsudkami.

V rozsudku však absentuje odôvodnenie, na základe čoho súd dospel k záveru, že podľa § 42 ods. 2 TZ zrušil len výrok o treste Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/182/2008 zo dňa 12.05.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/135/2014 zo dňa 12.05.2016.

Je zrejmé z výpisu z registra trestov, že som bol odsúdený aj Okresným súdom Žilina pod č.k. 28T 89/10, ktorý je dodnes chybné uvedený v registri trestov, čo spôsobuje chyby v rozhodovaní súdov v

ďalších trestných veciach a rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/123/2014 právoplatným dňa 03.11.2016 bolo upustené od uloženia súhrnného trestu.

Súd mal k dispozícii všetky moje spisy, no v odôvodnení rozsudku nie je zmienka o tom, v akom období boli spáchané skutky a či nejde o viacčinný súbeh medzi súdenými skutkami.

Predmetné pochybenie súdu podľa môjho názoru zakladá aj dôvod na podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, pretože nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu, prípadne, prípadne zánik trestnosti činu, prípadne pochybenie súdu pri uložení úhrnného trestu a spoločného trestu podľa § 41 TZ či súhrnného trestu (§ 42 Trestného zákona) a pod. (Rozsudok NS SR 3Tdo/75/2015)

Preskúmaním spisového materiálu je možné zistiť, že aktuálne vykonávam 3 samostatné tresty vo výmere 16 rokov a 5 mesiacov.

Ako obžalovaný som bol doteraz viackrát súdom trestaný, a to naposledy najmä:

- rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/182/2008 právoplatným dňa 12.05.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/135/2014 zo dňa 12.05.2016, kde bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia; skutky boli vykonané od mája 2006 do septembra 2006

- rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/89/2010 právoplatným dňa 16.06.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/97/2014 zo dňa 16.06.2016, kde uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 5 mesiacov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia; skutok bol vykonaný v októbri 2007

- rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/123/2014 právoplatným dňa 03.11.2016 bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 5 mesiacov nepodmienečne uložený rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/89/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/79/2014 zo dňa 16.06.2016 ; skutok bol vykonaný v decembri 2007
- rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/98/2014 právoplatným dňa 08.06.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina sp. zn. 3To/31/2017 zo dňa 08.06.2017, kde bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia;

V tejto veci podal na mňa jedno trestné oznámenie poškodený, pán U., pričom ide o skutky, za ktoré ma súd uznal za vinného napadnutým rozsudkom za skutky spáchané v čase od presne nezisteného dňa jesene roku 2005, máj 2006 a december 2006 do 31.12.2006.

Zdôrazňujem, že za posledný skutok z 22.12.2007 spáchaný v Sučanoch som bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/123/2014 zo dňa 03.11.2016, pričom bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na rozhodnutie Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/89/2010 (5 rokov 5 mesiacov).

Jednoznačne som potom názoru, že ide o pokračovací zločin (jeseň 2005 až december 2007) vo viacčinnom súbehu zo skutkami z vyššie vymenovaných rozsudkov, teda z rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/182/2008 skutky spáchané 22.05.2006, 17.08.2006, 06.09.2006 a z rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/89/2010 skutok spáchaný 17.10.2007.

Podľa môjho názoru okresný súd nesprávne vyhodnotil súbeh mojich súdených trestných činov. Ak som žalovaný trestnú činnosť v tejto prejednávanej veci spáchal od jesene 2005 až decembra 2007, s poukazom na vyššie uvedené sú splnené zákonné podmienky na uloženie súhrnného trestu nielen voči výrokom o treste rozsudku Okresného súdu Námestovo sp.zn. 4T/182/2008, ale aj voči výroku o treste z rozsudku Okresného súdu Žilina sp.zn. 28T/89/2010 z 30.1.2014. Uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov bez zrušenia výrokov o treste uvedených rozsudkov považujem za neprimerane prísny. Podľa môjho názoru účel trestu bude naplnený aj uložením miernejšieho trestu s poukazom na už vyššie uložené právoplatné tresty odňatia slobody, resp. upustenie od uloženia súhrnného trestu.

Taktiež je nevyhnutné prihliadnuť na to, že vo veci Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/98/2014 bolo rozhodnuté rozsudkom právoplatným dňa 08.06.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina sp. zn. 3To/31/2017 zo dňa 08.06.2017, kde mi bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia

Chcem poukázať na to, že mám len 35 rokov, uvedomujem si nesprávnosť svojho konania, mám snahu o nápravu svojho života aj kvôli tomu, že som otcom 4-ročného maloletého syna. Zdôrazňujem, že u mňa ide výlučne o majetkovú trestnú činnosť, nikomu som neublížil ani nezabil a je možné nápravu zabezpečiť aj doteraz uloženými trestami. V súčasnosti vykonávam trest odňatia slobody uložený

rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp.zn. 4T/182/2008 v ústave s minimálnym stupňom stráženia v trvaní 4 roky.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. sa súhrnný trest ukladá len vtedy, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, pričom spáchaná trestná činnosť musí byť v súbahu.

O súbeh trestných činov ide vtedy, keď páchatel' svácha dva alebo viac trestných činov skôr, ako súd prvého stupňa za niektorý z nich vyhlási odsudzujúci rozsudok. Spáchanie trestného činu po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku prvého stupňa už nemôže byť posudzované ako súbeh trestných činov, pretože ide o recidívu a neprípadá do úvahy ukladanie súhrnného trestu.

II.

V tomto smere je treba poukázať na nasledujúce závery súdnej praxe reprezentovanej nasledujúcimi rozhodnutiami Ústavného súdu SR :

Nález sp. zn. IV. ÚS 49/06 zo 14. 9. 2006

„Napriek skutočnosti, že v právnom poriadku Slovenskej republiky rozhodnutia všeobecných súdov vo veci samej nezaväzujú ostatných sudcov rozhodnúť analogicky v podobných prípadoch, taká situácia, keď súdy v druhovo rovnakej veci rozhodujú protichodným spôsobom, podkopáva efektivitu fungovania systému spravodlivosti a neguje elementárny princíp a základný predpoklad, ktorým je požiadavka, aby sa v rovnakých veciach rozhodovalo rovnakým spôsobom.“

Nález sp. zn. III. ÚS 339/08 z 25. 11. 2008

Konečným výsledkom rešpektovania aplikačnej praxe by mala byť jednotná interpretácia právnych predpisov v zmysle zásady, že "každý sa môže spoliehať na to, že v podobnej veci bude rozhodnuté podobne (nie rovnako) a v rôznej odlišne." Táto požiadavka veľmi úzko súvisí s princípom rovnosti pred zákonom.

Za diskriminačný možno považovať taký postup, ktorý rovnaké alebo analogické situácie rieši odchylným spôsobom, pričom ho nemožno objektívne a rozumne odôvodniť (mutatis mutandis PL. ÚS 21/00 a PL. ÚS 6/04).

Princíp právnej istoty a predvídateľnosti súdneho rozhodnutia je vlastný aj trestnému konaniu, preto nie je najmenší dôvod neaplikovať rovnaké právne názory aké boli aplikované v inej veci aj na danú trestnú vec. Na základe vykonaného dokazovania navrhujem, aby odvolací súd podrobne preskúmal všetky skutočnosti apo vyhodnotení všetkých dôkazov podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku zrušil

vo výroku o treste rozsudok Okresného súdu Námestovo č. 4T/51/2008 zo dňa 24.04.2018 a na základe postupu v zmysle § 322 Trestného poriadku vrátil vec prvostupňovému súdu na nové rozhodnutie, resp. sám rozhodol rozsudkom, ktorým mi uloží primeraný súhrnný trest odňatia slobody a zároveň zruší výroky o treste uložené:

- rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/182/2008 zo dňa 04.03.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/135/2014 zo dňa 12.05.2016, kde mi bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov;

- rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 28T/89/2010 zo dňa 30.01.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/97/2014 zo dňa 16.06.2016, kde mi bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov;

- rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/123/2014 zo dňa 03.11.2016, kde bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na rozhodnutie Okresného súdu Žilina sp. zn. 28t/89/2010,

- ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad“.

Súdny spis neobsahuje vyjadrenie príslušného prokurátora k odôvodneniu odvolania obžalovaného D. C..

Z procesného hľadiska odvolací súd postupoval podľa § 326 písm. b) Tr. por., pretože napadnutý rozsudok vo výroku o treste trpí vadami, ktoré nemožno odstrániť na verejnom zasadnutí.

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote stanovenej § 319 Tr. por., odvolanie obžalovaného je odvolaním podaným oprávnenou osobou v zmysle § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por. a obsah odvolania obžalovaného spĺňa náležitosti stanovenej § 311 ods. 1, ods. 2 Tr. por.

Krajský súd zároveň zistil, že nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd zistil, že výrok rozsudku súdu prvého stupňa o treste, ktorý bol napadnutý odvolaním obžalovaného, je potrebné zrušiť pre jeho nepreskúmateľnosť.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Trestný poriadok teda ustanovuje, že primárnym cieľom zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci je umožniť súdu spravodlivé rozhodnutie. Súvisí to s predmetom zákona a jeho účelom, ktorým je náležité zistenie trestných činov a spravodlivé potrestanie páchatel'ov a uskutočnenie spravodlivého procesu.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Orgány činné v trestnom konaní a súd teda hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia (voľného uváženia), ktoré však neznamená možnosť ľubovôle z ich strany, ale musí byť založené na logickom úsudku vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých dôkazov získaných a vykonaných zákonným spôsobom.

Hodnotenie dôkazov súdom sa musí premietnuť aj do odôvodnenia rozsudku, pričom podľa § 168 ods. 1 Tr. por. ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Právo na spravodlivé prejednanie veci zahŕňa tiež právo strán konania na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Je korelátom práva strán konania prednášať návrhy, argumenty a námietky, aby na ne dostali primeranú odpoveď. Nutnosť odôvodniť súdne rozhodnutie je daná rovnako vo verejnom záujme, pretože je jednou zo záruk, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny, neprehľadný, ale že rozhodovanie súdu je kontrolovateľné verejnosťou. Je rovnako predpokladom toho, aby strany konania mohli účinne uplatňovať opravné prostriedky, ktoré majú k dispozícii.

Týmito zásadami sa súd prvého stupňa neriadil napriek tomu, že platia aj pre rozhodovanie súdu o druhu a výmere trestu.

Z výroku rozsudku súdu prvého stupňa vyplýva, že obžalovanému J. C. ukladal súhrnný trest odňatia slobody, pričom aplikáciou ustanovenia § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/182/2008 zo dňa 12.5.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 3To/135/2014 zo dňa 12.5.2016, výrok o treste Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 4T/78/07 zo dňa 22.8.2007, výrok o treste Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2T/4/06 zo dňa 26.3.2008, výrok o treste Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 4T/93/07 zo dňa 14.7.2007, výrok o treste Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 9T/19/08 zo dňa 19.9.2007, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce a vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Časovým rozhraním medzi viacčinným súbehom trestných činov a trestnoprávnou recidívou je v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák. moment vyhlásenia súdom prvého stupňa prvého odsudzujúceho rozsudku za niektorý z trestných činov (skutkov) toho istého páchatel'a.

Z odôvodnenia písomne vyhotoveného rozsudku vyplýva, že súd prvého stupňa obmedzil odôvodnenie uloženia súhrnného trestu len na opis časti výroku o treste bez akéhokoľvek ďalšieho odôvodnenia, z ktorého by bolo identifikovateľné časové rozhranie medzi viacčinným súbehom trestných činov a recidívou a identifikovaný aj samotný viacčinný súbeh trestných činov spáchaných obžalovaným J. C., za ktorý súbeh sa mu má uložiť súhrnný trest.

Z aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného D. C. (č.l. 503-509 spisu) vyplýva, že tento má v období rokov 2001-2018 v odpise registra trestov vykázaných celkom 25 záznamov. Javí sa byť teda dôvodným uvažovať o uložení súhrnného trestu odňatia slobody obžalovanému J. C., ale uloženie súhrnného trestu musí byť odôvodnené takým spôsobom, aby bolo preskúmateľné z hľadiska jeho zákonnosti a primeranosti.

Pri ukladaní súhrnného trestu nestačí na hlavnom pojednávaní prečítať, postupom podľa § 269 Tr. por., len odpis registra trestov, resp. v spise založené rozhodnutie o predchádzajúcom odsúdení obžalovaného. Súd musí prečítať podstatný obsah trestného spisu, vo vzťahu ku ktorému sa ukladá súhrnný trest, a tak sa oboznámiť so všetkými okolnosťami, ktoré majú byť podkladom pre uloženie súhrnného trestu, a tiež aj s ostatnými rozhodujúcimi okolnosťami pre posúdenie prejednávaneho prípadu.

Zo súdneho spisu je zistiteľné, že okresný súd na hlavnom pojednávaní konanom 25.11.2014 (č.l. 429) čítal spis Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 5T/40/2008. Na hlavnom pojednávaní 4.12.2014 (č.l. 433-434) podľa § 269 Tr. por. čítal a oboznamoval listinné dôkazy, a to spis Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 5T/79/2008, spis Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/37/2013, spis Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/124/2008, spis Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 5T/40/2008. Na hlavnom pojednávaní konanom 24.4.2018 (č.l. 481-484 spisu) podľa § 269 Tr. por. okresný súd čítal a oboznamoval listinné dôkazy, okrem iného rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 4T/78/2007 zo dňa 22.8.2007 z č.l. 172-174 a spisový materiál Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/182/2008, a to najmä rozsudok OS Námestovo, sp.zn. 4T/182/2008 v spojení s rozhodnutím „KS ZA 3To/135/2014“. Z už uvedených zápisníc o hlavnom pojednávaní nie je zistiteľné aké časti spisov boli čítané, resp. oboznamované ako listinné dôkazy s výnimkou rozsudkov čítaných na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.4.2018. Javí sa byť ale nesporným, že okresný súd nemal vôbec fyzicky k dispozícii spisy Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2T/4/06, 4T/93/07 a 9T/19/08, napriek tomu, že v rámci ukladaní súhrnného trestu odňatia slobody zrušoval výroky o trestoch, ktoré mali byť uložené rozhodnutiami v označených trestných veciach.

Na tomto mieste krajský súd pripomína, že k odvolaciemu konaniu s trestným spisom, sp.zn. 4T/51/2008 bol predložený ako pripojený spis len spis Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/182/2008 a žiaden iný spis, ktorý mal byť oboznamovaný v priebehu hlavných pojednávaní z Okresného súdu Námestovo, resp. Okresného súdu Dolný Kubín. V súdnom spise nie sú žiadne údaje svedčiacie o vylúčení čítaných, resp. oboznamovaných spisov, ako spisov pôvodne pripojených k veci vedenej pod sp.zn. 4T/51/2008.

Z analýzy odvolacích argumentov, ktoré sú zhrnuté v procesnom návrhu obžalovaného na spôsob rozhodnutia odvolacieho súdu, vyplýva, že odvolacie argumenty sú pokračovaním argumentov obhajcu obžalovaného prednesených na hlavnom pojednávaní konanom 24.4.2018, keď dával súdu prvého stupňa do pozornosti rozsudok Okresného súdu Martin, sp.zn. 2T/123/2014 zo dňa 3.11.2016, ktorý podľa textu zápisnice obhajca i predložil súdu (tento nie je založený v súdnom spise) a zároveň v záverečnej reči poukazoval aj na rozhodnutie Okresného súdu Žilina, sp.zn. 28T/89/2010 spolu s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 3To/79/2014 zo dňa 16.6.2016 s tým, že vo vzťahu k týmto rozhodnutiam (vrátane rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/182/2008 zo dňa 12.5.2016 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 3To/135/2014 zo dňa 12.5.2016) prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu. Obhajca navyše v priebehu hlavného pojednávania poukazoval na to, že existuje príčinná súvislosť medzi skutkami, ktoré sú súdené v prebiehajúcom konaní a skutkom, z ktorého bol obžalovaný J. C. právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Martin, sp.zn. 2T/123/2014 zo dňa 3.11.2016 a následkom tejto súvislosti je záver o pokračovacom trestnom čine.

Súd prvého stupňa sa vo svojom rozhodnutí žiadnym spôsobom nevyrovnal s argumentáciou a návrhmi obhajcu obžalovaného, ktoré boli prednesené v priebehu hlavného pojednávania konaného dňa 24.4.2018 a na návrhy obhajcu obžalovaného uvedené v záverečnej reči nereagoval.

Krajský súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v časti napadnutej odvolaním obžalovaného trpí vadami, ktoré zákonodarca predpokladá v ustanovení § 321 ods. 1 písm. c) Tr. por., a preto krajskému súdu nezostalo nič iné, len rozsudok na podklade odvolania obžalovaného zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie postupom podľa § 321 ods. 1 písm. c), § 322 ods. 1 Tr. por.

Úlohou súdu prvého stupňa bude ustáliť skutkový stav, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, pretože len takto ustálený skutkový stav môže byť podkladom pre zákonné a spravodlivé rozhodnutie súdu o druhu a výmere trestu obžalovanému D. C.. Za účelom ustálenia skutkového stavu, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, bude súd prvého stupňa povinný zabezpečiť na hlavné pojednávanie všetky relevantné trestné spisy a prečítať z nich tie časti, ktoré budú rozhodujúce pre posúdenie viacčinného súbehu trestných činov a časovej hranice spôsobenej v poradí prvým odsudzujúcim rozsudkom, ktorá bude rozdeľovať viacčinný súbeh trestných činov od recidívy.

Len na podklade takto doplneného dokazovania a na jeho podklade zisteného skutkového stavu, o ktorom nebudú dôvodné pochybnosti, môže súd prvého stupňa uložiť súhrnný trest, o ktorého zákonnosti nebudú pochybnosti a následne svoje rozhodnutie odôvodní tak, aby dôvody rozhodnutia boli konzistentné s výrokom, a teda, aby neboli arbitrárne, ale preskúmateľné.

Podľa § 327 ods. 1 Tr. por. súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Právnym názorom treba rozumieť názor odvolacieho súdu vyslovený v otázke procesného aj hmotného práva.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.